

hørte een Forhandler i Kjøbenhavn, cirka 50 Kr. daglig i Leie. Jeg skal dog ikke dvæle herved, da det er mig bekendt, at den ærede Minister har hævet Nathusleien indtil den 17de Februar. Jeg berører altsaa blot dette, uden at ville dvæle derved, idet jeg blot udtaler, at selv disse Kvantiteter Fragtgods, som i sin Tid laa i Korsør, i Virkeligheden Intet have at betyde imod de Kvantiteter, som ikke ligge dernede, og som Ingen vilde sende derned, fordi man vidste, at Overfartsforholdene ikke alene vare meget vanskelige, men forbi Afsenderne ikke havde Tillid til, at Fragtgodset blev expederet. Det Smør, som, for at holde mig til en bestemt Vare, der gik i Retour, kom til Helsingør og gik over Helsingborg via Christiania til England, havde altsaa ikke alene de nævnte Forsendelsesudgifter, men Udgifterne fra Helsingborg til England ere selvfølgelig meget større, end de vilde have været, hvis Smørret havde naaet til Esbjerg. Alene Transporten over Everrig til Christiania beløber sig til mindst 6 Dre pr. Pd., medens den tilsvarende Transport fra Kjøbenhavn til Esbjerg kun er 3 Dre. Jeg tillader mig at nævne saadanne enkelte Tæl for at gjøre opmærksom paa, hvilke betydelige Tab der her er Tale om for Forsenderne. Der er paa forskellige Tidspunkter gaaet adskillige Rusinde Joustager Smør via Helsingør og Helsingborg op til Christiania, og der er selvfølgelig ogsaa gaaet et betydeligt Antal saanske Drittelere denne Vej, hvilket Smør ellers pleier at transporteres via Sjælland over Esbjerg. Da Vanerne saavel paa Sjælland som paa Fyen og i Sylland tilhøre Staten, vilde der ved Jernbanetransporterne kunde være indbundet et Beløb, som, om det end ikke fuldt erstatter, saa dog i høi Grad raader Bod paa de Udgifter, som Jerntransporten nødvendigvis over Storebelt. Men der er yderligere gaaet store Partier Smør fra Skaane til Korsør, som atter ere returnerede, ligesom der i den sidste Tid har været store Forsendinger Smør, der via Christiania, hvor man fragtede Dampskibet Norma, ere gaaede til England. En anden Følge har yderligere været den, at Smørret, som har ligget i Korsør i saa lang Tid, er blevet mindre godt, hvilket har forøget Tabet for Exportørerne, idet en Del af det er blevet refuseret i England. Hvis man nu til dette vil svare, at det er Vinterens Skyld alene, at det har været umuligt for Nogen at overføre Værene, saa er jeg, saalænge jeg ikke har hørt den ærede Ministers Svar, paa ingen Maade af samme Mening. Den 18de Januar ophævedes den direkte Indskrivning af Fragtgods, men indtil den 23de Januar gik Dampskibet fra Korsør Havn til Slipshavns Bro, den 29de og 30te Januar var der Forbindelse imellem Korsør og Knudshoved. Der kan det maasse have sine Vanskeligheder, naar man skal løse ved Iskant, at faae Godset bragt iland, men der kan ogsaa tænkes Tilfælde, og der har været saa-

danne, hvor Skibet har haat Gods med og været parat til at løse det, men hvor man har undladt det. Den 2den og 3die Februar var der Forbindelse mellem Slipshavns Bro og Korsør, ligesom ogsaa Forbindelse med Slipshavns Bro fandt Sted den 8de, 9de, og 10de Februar, og i de Dage brugte Dampskibet endogslaa kun 3—4 Timer til at komme over, den 11te Februar var der ogsaa Forbindelse med Knudshoved. Længere behøver jeg ikke at gaa af den simple Grund, at jeg hovedsagelig havde tænkt mig Tidspunktet den 12de Februar som Udgangspunkt for min Forespørgsel, men ogsaa fordi Forholdene jo have forværet sig meget betydeligt siden den Tid. Naar man vil impegaa disse Oplysninger, jeg er fremkommen med, ved at sige, at Skibet ikke har kunnet tage Mere, det har været fuldt af Brevpost og Pakkepost, — jeg anerkjender, at Vanskelighederne ved Besørgelsen af Brevpost og Pakkepost ere større nu end sidste Gang, Vinteren var saa slem, thi det er jo alle bekendt, at Brevenes Antal er blevet meget betydeligt forøget, og i samme Forhold vel ogsaa Pakkeposten — vil jeg svare dertil, at, havde der dengang været flere Skrueskibe i Korsør Havn, vilde man fuldstændig have kunnet raade Bod derpaa. Derfor man havde haft eet eller to saadanne Skibe, kunde man idetmindste have lettet Tabet for en stor Del af Afsenderne, som havde sendt deres Værer den Vej. Naar vi ville troste os med, at den høitærede Minister jo nu har gjort, hvad der staar i hans Magt for at faae Penge bevilget til en ny Isbryder, idet han dertil har forlangt 330,000 Kr., hvilket jo ogsaa Finantsudvalget er gaaet ind paa, er jeg ikke ganske fuldt overbevist om, at der for dette Beløb vil kunne anskaffes et Skib, som i de kommende Aar kan raade Bod paa de Mangler, man har lidt under iaar. At der kan bygges et Skib derfor, er utvivlsomt, men Espørgsmaalet er her, om dette Skib vil blive indrettet saaledes, at det kan fyldestgjøre de Krav, der stilles til det. Jeg tillader mig ialtfald i dette Øieblik at betvivle, at et Skib til denne Pris vil kunne gjøre det, og jeg tror ikke, det vilde have fremkaldt overordentlig store Vanskeligheder, at have bevæget Finantsudvalget til iskedetfor at fastsætte en bestemt Sum at have sagt: Vi stille den og den Sum, — saa maatte den gjøres rundeligere, for mit Vedkommende vil jeg antage en 150,000 Kr. mere, — til Indenrigsministeriets Raadighed, for at dette Ministerium kan være istand til at søge Opgaven løst saa fyldestgjørende som mulig. Jeg veed meget vel, at det høitærede Ministerium i en autentisk Beretning i Berlingske Tidende i Midten af Februar Maaned leilighedsvis har omtalt det Skib, som udsører Overfarten fra Vordingborg til Drehoved, og sagt om dette Skib — der er jo bevilget et Beløb af 172,000 Kr. i et af de foregaaende Finantsaar til Anskaffelse af et Dampskib, det nu-